

Betænkning

over

- I. forslag til lov om ophævelse af lov om lån til boligforanstaltninger,
 II. forslag til lov om ophævelse af lov om afløsning af tienden og
 III. forslag til lov om ændring af lov om Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning.

(Afgivet af boligudvalget den 7. december 1972).

*Ad I. forslag til lov om ophævelse af lov om lån til boligforanstaltninger og
 III. forslag til lov om ændring af lov om Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning.*

Udvalget indstiller lovforslagene til vedtagelse uændret.

Ad II. forslag til lov om ophævelse af lov om afløsning af tienden.

Økonomi- og budgetministeren har stillet 2 ændringsforslag, der går ud på, at visse bestemmelser i loven af 1903 om afløsning af tienden og i loven af 1928 om afløsning af tienden i de sønderjyske landsdele foreslås opretholdt, idet de indeholder dels hjemmel til afløsning af en kirketiendeejers forpligtelse til at vedligeholde kirke og kirkegård, dels bestemmelser om retsvirkningerne af, at ejendomsretten over en kirke er overgået til et interessentskab.

Udvalget indstiller herefter lovforslaget til vedtagelse med de foreslåede ændringer.

Ændringsforslag
 til

II. forslag til lov om ophævelse af lov om afløsning af tienden.

Af økonomi- og budgetministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 2.

1) *Stk. 2, nr. 1*, affattes således:

„1) lov nr. 100 af 15. maj 1903 om afløsning af tienden med undtagelse af §§ 23 og 25,“.

2) *Stk. 2, nr. 5*, affattes således:

„5) lov nr. 129 af 4. april 1928 om afløsning af tienden i de sønderjyske landsdele med undtagelse af § 5.“

Bemærkninger.

Til nr. 1 og 2.

Ændringsforslagene er aftalt med kirke-

ministeren, under hvis ressort bestemmelserne, der foreslås opretholdt, henhører.

Lov nr. 100 af 15. maj 1903, § 23, indeholder hjemmel til afløsning af en kirketiendeejers forpligtelse til at vedligeholde kirke og kirkegård. Lov nr. 129 af 4. april 1928, § 5, indeholder den tilsvarende hjemmel for Sønderjyllands vedkommende. Lov nr. 100 af 15. maj 1903, § 25, indeholder bl.a. bestemmelser om retsvirkningerne af, at ejendomsretten over en kirke er overgået til et

interessentskab. Opretholdelsen af sidstnævnte bestemmelser er forudsat i reglerne i kapitel 3 i lov om kirkers bestyrelse m. m. (lovbekendtgørelse nr. 318 af 26. juni 1970).

Forslaget om opretholdelse af de nævnte bestemmelser er af kirkeministeren begrundet med, at da en del kirker og disses midler fortsat er i privat eje, sker det fremdeles, at en kirketiendeejer begærer sin forpligtelse til at vedligeholde kirke og kirkegård afløst.

Svend Jakobsen, formand.	Erik Andersen (Fr.borg amt).	Helle Degn.	Ove Hansen.	Lone Nielsen.
Preben Steen Nielsen.	Axel Ivan Pedersen.	Arne Larsen.	Henning Philipsen, næstformand.	
Bendix.	Clara Munck.	Thustrup Hansen.	A. Chr. Andersen.	
Christophersen.	Guldberg.	Dahlgaard.	Westergaard Andersen.	

Bilag.

BUDGETDEPARTEMENTET

Den 5. december 1972.

Ved skrivelse af 21. november 1972 — F. 76-bilag 2 — har udvalget vedrørende det fremsatte forslag til lov om ophævelse af lov om afløsning af tienden udbedt sig besvarelse af følgende spørgsmål:

Spørgsmål 1.

Kan ministeren uddybe den i bemærkningerne til ændringsforslagene til forslag til lov om afløsning af tienden anførte begrundelse for de stillede ændringsforslag?

Det bedes herunder oplyst, hvor mange kirker der er i privat eje, og hvor store midler det drejer sig om.

Det ønskes tillige oplyst, om de tiendeydelser, der oppebæres af private kirketiendejere, er omfattet af lovforslagets § 1 stk. 2, således at de bortfalder på samme måde som øvrige tiendeydelser efter 1. april 1973, eller om de i modsat fald fortsætter indtil 1984.

Svar.

Begrundelsen for ændringsforslagene er, at der stadig findes ca. 30 kirker, der ikke er overgået til selveje. For disse kirkers vedkommende påhviler vedligeholdelsespligten kirketiendejeren.

Efter tiendeafløsningens gennemførelse i 1903 har kirketiendejeren i stedet for de tidligere konjunkturbestemte tiendeydelser alene oppebåret 4 pct. rente p. a. af en fikseret afløsningssum til dækning af vedligeholdelsesudgifterne. Den stedfundne prisudvikling har bevirket, at indtægterne af

afløsningssummen ikke er tilstrækkelig til at dække de faktiske udgifter til vedligeholdelse. I den forbindelse bemærkes, at private kirker ligesom andre kirker er omfattet af bestemmelserne i lov nr. 282 af 30. juni 1922 om vedligeholdelse af kirker og kirkegårde, der bl. a. indeholder sanktioner til gennemtvungelse af vedligeholdelse.

Såfremt ændringsforslagene ikke gennemføres, vil de tilbageværende kirkeejere blive afskåret fra at få vedligeholdelsespligten afløst. Da der herved efter kirkeministeriets opfattelse ville opstå en urimelig og uforklarlig forskelsbehandling imellem de nuværende private kirkeejere og de kirkeejere, der tidligere har benyttet sig af adgangen til at frigøre sig fra vedligeholdelsespligten, finder kirkeministeriet, at hjemmelen i 1903-lovens § 23 og 1928-lovens § 5 bør opretholdes. Kirkeministeriet forudser, at de resterende private kirker successivt vil overgå til selveje, idet dette erfaringsmæssigt sker i forbindelse med arvefald.

Hverken kirkeministeriet eller økonomi- og budgetministeriet har oplysninger om størrelsen af de hos stiftsøvrighederne for de enkelte tilbageværende private kirker beroende afløsningssummer, der blev endeligt fastsat i 1903.

En ejer, der ikke har begæret sin vedligeholdelsespligt over for kirken afløst, vil fortsat modtage renter af afløsningssummen, indtil han fremsætter sådan begæring. Dette vil også kunne ske efter 1984.

Per Hækkerup.

/ E. Brøndberg-Jørgensen.